



REDAKCIJAS SLEJA



Kalendārs negribēdams saka, ka sākas skola, varbūt tas vēlas piemest vēl vienu mēnesi vai vismaz 32.augustu, bet nekā. Apsēžoties pie galda un dzerot ledus tēju, galvā atmostas visas atmiņas par siltām, saulainām dienām, par jautri pavadīto laiku ar draugiem un dzīvi bez raizēm. Par darbu dārzā vai aiz letes. Par šalcošajiem jūras viļņiem, kas skaloja jūrmalas smilti, kurā stāvējām mēs katrs.

Un tad ir jāatgriežas realitātē, jāsāk gatavoties skolai. Klusībā domāju, ka tas nav nemaz tik slikti, jo skola ir

vieta, kur var iegūt jaunas atslēgas savām nākotnes durvīm, tā ir vieta, kur satikt draugus un iepazīties ar jauniem cilvēkiem.

Piemēram, septītās un desmitās klases, šķiet atkal var iejusties pirmklasnieku lomās, jo skola jauna un cilvēki arī, viss šķiet tik liels, svešs un nezināms. Savukārt, divpadsmitie- jau pieredzējuši „pensionāri” – varēs izbaudīt atlikušo gadu ģimnāzistu kārtā, lai pēc tam pieņemtu jaunus dzīves izaicinājumus.

Mācību gada sākumā ģimnāzistu starpā parasti ir ļoti daudz tematu, par kuriem runāt, jo katrs vēlas pastāstīt draugiem, ko ir darījis, kur strādājis un ko paveicis. Tāpēc atkal tiek piepildīti skolas gaiteni starpbrīžos ar čalām un smiekliem.

Šis mācību gads krāsojas zilo viļņu krāsā, tas nesīs mums pārsteigumus un piedzīvojumus, jaunas ziņas un paziņas. Lai veiksmīgs šis mācību gads, un katram tas kļūst par vienu no viskrāšņākajiem!

Foto no personīgā arhīva

Viviāna Ribakova-Roledere (11.a)

Patriotismu stiprinot

13.septembrī 8.b klases komanda, 10.b klases komanda un jauktā 10.-12.klašu komanda piedalījās 26.Karoga svētkos pulkveža Oskara Kalpaka dzimtajās mājās „Liepsalās”.

Šis pasākums domāts ne tikai lai godinātu pulkveža O.Kalpaka piemiņu, bet arī lai jauniešos stiprinātu patriotismu, mudinātu izziņāt vēstures notikumus, uzturētu un godinātu tradīcijas, kā arī liktu viņiem ātri pieņemt lēmumus un, galvenais, iemācītu sadarboties.

Visa diena pāiet, piedaloties sacensībās, pildot uzdevumus un trenējot prātu erudīcijas konkursos, tā kā nemaz nav garlaicīgi. Ikviens dalībnieks var paplašināt redzesloku daudzās tēmās, iepazīt jaunus cilvēkus un iegūt jaunas prasmes. Tieši to mēs, ģimnāzisti, arī darījām.

Enija Upatniece (8.b) atzina: „Karoga svētki bija tiešām ļoti jautri un interesanti. Iepazīnu daudz jaunus cilvēkus, labi pavadīju laiku ar klasesbiedriem. „Liepsalās” bija skaisti dabasskati, un gaisā valdīja neaizmirstama atmosfē-



ra. Pat ja neieguvām 1.vietu, tāpat bija prieks piedalīties un sadarboties.” **Kārlis Auziņš no 10.b klases** pastāstīja: „Es ieguvu iespēju labāk iepazīties ar jauniešiem skolas biedriem. Bija pozitīva atmosfēra un sajūtas, jo ieguvām 1.vietu, bet pasākums, manuprāt, bija pārāk ilgs.”

No pasākuma komandas atgriezās ar pozitīvām emocijām un kopvērtējumā iegūtu 1. un 3.vietu vidusskolas grupā.

Foto no dalībnieku arhīva

Anna Reitere (8.b)

ĪSZIŅAS

- 2.septembrī kopīgi iekrāsojām Jauno 2024./2025.mācību gadu zilajos toņos.
 - Šis mācību gads ir atnācis ar pārmaiņām vērtēšanas kārtībā. Jāmācās cītīgi, jo pārbaudes darbus vairs labot nevarēs.
 - 9.septembrī ar vērienīgu kopsapulci tiek atsākts skolēnu pašpārvaldes darbs.
 - Septembris - Dzejas dienu mēnesis, tāpēc 12.septembrī ģimnāzistiem iespēja tikties ar dzejnieku Žeberu.
 - 13.septembrī 3 ģimnāzijas komandas piedalās 26.Karoga svētkos O.Kalpaka dzimtajās mājās „Liepsalās”.
 - Septembris ģimnāzijā - iepazīšanās laiks, tāpēc 23.–27.septembrī Fukšu nedēļas aktivitātes.
 - 26.septembrī 11.-12.klašu skolēniem iespēja redzēt filmu „VALIANT! Brauciens uz brīvu Latviju”, kas ļauj ieskatīties vēsturē.
 - 26.septembrī, atzīmējot Eiropas Valodas dienu, 8.klašu skolēniem iespēja tikties ar tulkotāju, rakstnieci un redaktori Lauru Dreizi.
 - 29.septembra -5.oktobrim Erasmus+ aktivitātēs tiek uzņemti skolēni no Ungārijas.
 - 1.oktobrī ģimnāzijā viesojās Lielbritānijas vēstnieks Latvijā Pols Brummels.
 - 3.oktobrī skolēni sirsnīgā koncertā iepriecināja ģimnāzijas skolotājus.
 - 17.oktobrī Erasmus+ līdzdalības projekta „Eiropas digitālie jaunieši” ietvaros notika darbnīca „Digitālo prasmju stunda”.
 - 4.oktobris - Starptautiskā dzīvnieku aizsardzības diena, tāpēc 18.oktobrī bija iespēja tikties ar kinoloģi Lanu Kuncu un viņas sanbernāriem Grētu un Gabrielu.
- Viviāna Ribakova-Roledere (11.a)**



Jauna izaicinājuma priekšā

No 1. septembra gan skolas gaitenēs, gan, protams, skolēnu padomes kabinetā var satikt jauno direktores vietnieci plašākas skolēnu izglītības pieredzes jomā **Raivitu Sondori**. Visticamāk daudzi vēl nav guvuši iespēju iepazīt Raivitu, tāpēc skolēnu avīze „Maģiskā” aicina ja viņu uz sarunu:

Kur Jūs strādājat līdz šim?

- Līdz šim es strādāju Jēkabpils Tehnoloģiju tehnikumā, biju direktores vietniece kultūras izglītības jomā. Vadīju pašpārvaldi, ar jauniešiem veidojām pasākumus, lai dienestā un tehnikumā dzīve būtu interesantāka. Rakstījām projektus gan tehnikumā, gan jauniešu centrā. Sadarbojamies ar citiem tehnikumiem.

Kas Jūs pamudināja izvēlēties darbu ģimnāzijā?

- Iepriekš nebija plānots mainīt darbu, jo iepriekšējā darba vietā režīms bija ļoti straujš, tur viss attīstījās dažādās nozarēs. Man šķita, ka nekad nemainīšu darbu. Bet bija īstais brīdis, lai mainītu darba vietu, un no paziņām uzzināju par šo iespēju. Tā ir sanācis, ka tagad strādāju šeit. Mani ļoti pozitīvi ir pārsteiguši, cik atvērti, motivēti ir šīs skolas jaunieši, citreiz pat liekas, ka es sapņoju, jo reti kur šādus jauniešus var sastapt. Man ir liels prieks par manu izvēli strādāt šeit.

Kādas ir Jūsu domas par savu darbu ģimnāzijā?

- Es varu pieslēgties savam darbam simtprocentīgi, darbs ir labs. Man ļoti patīk, ka visam varu laicīgi sagatavoties, bet arī, ja temps aizies ātrāks, tad zinu, ka tāpat viss būs labi. Zinu, ka centīšos visu izdarīt tā, lai viss ir perfekti un nekur nav nekas, kas vēl jāpielabo.

Kādi ir Jūsu turpmākie plāni, mērķi, strādājot ģimnāzijā?

- Mans virziens ir būt starpniekiem starp skolēniem un pedagogiem, vadību. Es jūtu, ka jaunieši skolēnu padomē ļoti labi strādā, tāpēc vēlos pievērsties tieši vides uzlabošanai. Varbūt tieši izveidot kādas atpūtas vietas, ne tikai burtiski tādas, kur pasēdēt, bet arī izklaides, lai jauniešiem var uzlabot vidi, jo pārējais viss ir labi. Padome izcili strādā un pieturas pie tradīcijām, varbūt, iespējams, vēlāk es pievienotu jaunas tradīcijas.

Kādas ir Jūsu domas par jauniešiem ģimnāzijā?

- Es jau iepriekš teicu, ka jaunieši ir ļoti komunikabli, ja viņi

iebilst, tad vienmēr ir pamatojums, kāpēc tā, ne citādāk. Viņi ir atbildīgi, jo var uz viņiem paļauties. Jaunieši ir arī radoši, bet man patīk, ka es arī varu iedot kādu padomu vai ideju un manī ieklausās. Jaunieši ir smaidīgi, viņiem ir ļoti daudz lietas, kas viņus aizrauj. Īsti pat nezinu jauniešus, kas pēc skolas nekur neiesaistās, kas man šķiet ļoti jauki.

Vai Jums ir kādi hobiji, kas nav saistīti ar Jūsu darbu?

- Regulāras tikšanās ar draugiem - gan ģimenes draugiem, gan kolēģiem, draudzenēm un, protams, arī ar māsām. Tie ir gan tematiskie pasākumi, gan dažādas aktivitātes. Man ļoti patīk ceļot un skatīties interesantas filmas, tikai ne šausmu filmas.

Man patīk apceļot Latviju- apskatīt ne tikai interesantas vietas, bet arī iepazīt interesantus cilvēkus. Un, protams, pavadīt laiku ar ģimeni.

Vai ir kāds pasākums, neskaitot skolas pasākumus, kuru Jūs nevarat sagaidīt?

- Netiku uz Dziesmu svētku sadziedāšanās pasākumu, par ko esmu ļoti apbēdināta, jo iepriekš man ļoti patika šis pasākums. Diemžēl šoreiz, kā jau teicu, nesānāca šo pasākumu apmeklēt, tāpēc nevaru sagaidīt nākamo gadu, lai apmeklētu šo pasākumu.

*Foto no skolotājas personīgā arhīva
Roberta Kellija (10.a)*



Tautas deju skaistums

Kopš 1.septembra Madonas Valsts ģimnāzijas 7.-9.klašu tautas deju kolektīvu vada skolotāja **Līva Puķīte**, kas ir mūsu skolas absolvente.

Deju skolotāja ar lielu aizrautību uzņēmusies sagatavot skolēnus dalībai XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, kas notiks 2025.gada jūlijā. Viņa cer ne tikai izpildīt šo galveno mērķi, bet arī parādīt, cik daudz tautas dejas var sniegt jauniešiem. „Dejošana attīsta fizisko sagatavotību, māca improvizēt un tēlot, kā arī veicina latviskās identitātes stiprināšanu,”



viņa stāsta. Viņasprāt, dejojot ir laime, un laimīgs cilvēks ir labs cilvēks – to viņa vēlas iemācīt arī saviem dejojājiem.

Līvas Puķītes ceļš dejā sākās ar mammas mudinājumu dejojot tautas dejas, un sākumā tas viņai nemaz nepatika. Tomēr 15 gadu pieredze dejojot un pagājušā gada dalība Vispārējos latviešu Dziesmu un deju svētkos mainīja viņas attieksmi. „Piedaloties svētkos, sapratu, ka šī ir sajūta, kuru vajadzētu piedzīvot katram latvietim,” viņa atklāj. Šī pieredze rosināja vēlmi ne tikai pašai turpināt dejojot, bet arī dalīties ar savu aizrautību, vadot deju kolektīvu.

Ideja vadīt Madonas Valsts ģimnāzijas tautas deju kolektīvu radās pēc sarunas ar ģimnāzijas direktori. „Mēs runājām, un tad saruna aizveda pie piedāvājuma vadīt 7.–9.klašu tautas deju kolektīvu,” viņa atceras.

Līva Puķīte uzskata, ka lielākā vērtība, ko tautas dejas sniedz skolēnam, ir fiziskās sagatavotības attīstība. „Latviešu deja nav viegla – tā prasa gan spēku, gan precizitāti,” viņa skaidro, uzsverot, ka dejojāji iegūst ne tikai kustību prieku, bet arī veselību un izturību.

Sobrīd Līva Puķīte ar lielu aizrautību strādā, lai bērni un jaunieši iepazītu tautas deju skaistumu un nozīmību, kļūstot par tradīcijas nesējiem un leņiem latviešiem.

*Foto no skolotājas personīgā arhīva
Sindija Kolomeģina (9.a)*



Pozitīvisms palīdz sasniegt daudz



Katra mācību gada noslēgumā Madonas Valsts ģimnāzijā norisinās Skolēnu padomes vadītāja vēlēšanas. Ģimnāzisti piesaka savu kandidātūru, reklamē sevi, izlīmējot plakātus, un debatēs izvirza jaunas idejas skolas labklājībai. Debatēs kandidāts pārlicina skolēnus un skolas darbiniekus, kāpēc ir jāatdod sava balss tieši par viņu. Par šī mācību gada skolēnu padomes vadītāju kļuva 11.a klases skolniece **Lauma Riekstiņa**.

Lauma pieteicās prezidenta amatam ar lielu vēlmi un mīlestību iesaistīties skolas dzīvē, organizēt pasākumus un darboties skolēnu pašpārvaldē. Kā pati saka: „Skolēnu padomes vadītājam ir iespēja iesaistīties dažādos pasākumos, palīdzēt tos veidot un arī pašai ietekmēt, kā notiek lietas skolā. Es gribēju un joprojām gribu, lai mūsu skolas vide vienmēr būtu interesanta un draudzīga visiem. Tas mani motivēja, jo zināju, ka varēšu palīdzēt to panākt. Tāpat man ir svarīgi, lai es esmu cilvēks, pie kura var nākt ar idejām vai jautājumiem. Gribu būt draugs visiem skolēniem un palīdzēt, kad tas nepieciešams. Šis amats man šķita lieliska iespēja, lai es varētu palīdzēt citiem un darīt ko jēgpilnu, kā arī veicinātu savu personīgo izaugsmi.”

Pati Lauma ir cilvēks, kuram patīk būt kustībā un meklēt jaunus izaicinājumus. Vienmēr ir atvērta jaunām idejām un to realizēšanai. Viņai patīk iesaistīties dažādās aktivitātēs – gan skolā, gan ārpus tās. Lauma ir optimiste, kas tic,

ka vienmēr ir iespējams atrast risinājumu, pat sarežģītās situācijās, un ka vienmēr visā var atrast kaut ko pozitīvu. Jaunā prezidente ir draudzīga un komunikabla, tāpēc pie viņas vienmēr var vērsties un parunāties par jebko.

Kad Laumai ir brīvs laiks, viņa cenšas to pavadīt, darot lietas, kas sagādā prieku un ļauj atpūsties no ikdienas steigas. Drūmākās dienās vai vakaros patīk lasīt grāmatas vai pagatavot kaut ko garšīgu ģimenei un draugiem, bet, kad ārā ir saulains, bieži dodas izbraukumos pa Latviju ar ģimeni. Kad rodas iespēja, Lauma neatsakās arī no tālākiem ceļojumiem. Protams, novērtē arī katru iespēju pavadīt laiku ar draugiem, spēlējot volejbolu, dodoties pastaigās vai vienkārši atpūšoties. Starp ikdienas darbiem un mācībām Laumai pietiek laika arī sev, jo vienmēr cenšas neko neatstāt uz pēdējo brīdi.

Lauma par jauno amatu: „Iejusties skolēnu padomes vadītājas amatā no sākuma bija nedaudz grūti, jo bija jāpieņem jauni pienākumi. Bet pēc pirmās padomītes sēdes, es uzreiz sāku justies drošāk un pārliecinātāk, jo sapratu, ka mums ir lieliska un spēcīga pašpārvaldes komanda. Visgrūtāk bija apvienot Jauniešu projekta realizēšanu un skolēnu padomes vadītājas amata pienākumu veikšanu, bet nu jau esmu apguvusi sakārtot savu laiku tā, lai paspētu abus. Esmu sapratusi, ka darboties padomītē un vadīt to ir mana sirds lieta. Esmu gatava doties uz priekšu!”

Lauma novēl un iedrošina tiekties uz saviem sapņiem un nebaidīties izteikt savas idejas. Ja kāds domā par skolēnu padomes vadītāja amatu vai citiem augstākiem mērķiem, esiet droši par sevi un savām spējām! Neizbēgami būs izaicinājumi, bet tās ir lieliskas iespējas mācīties un augt. Ieklausīties citos un strādāt kopā, jo komanda ir spēcīgāka par vienu cilvēku.

Foto no Laumas personīgā arhīva
Kristiāna Kartušina (11.a)

Divpadsmitie iepazīst Latgali

Kamēr vēl vasaras silto laiku nav nomainījis rudens dzestrums, 12.klases nolēma izbaudīt saulainās dienas, dodoties kopīgā ekskursijā uz Latgales pusi.

Kā pirmais mūsu apskates objekts bija Ceļmalas kapela, Latvijas vismazākais dievnams, kas atrodams Preiļu pilsētā. Tā patiešām bija tik maza, ka pat viena klase tajā nesatīlptu. Kate Iesalniece (12.b) par to atminas pozitīvi: „Vispārsteidzošākais bija pirmais iespaids. Parasti dievnami ir milzīgi, bet mazas ir pilsētas kapelas, piemēram, Madonas kapela. Šī nelielā ēka izskatījās kā parasta baznīca, tikai miniatūrā. Žēl, ka nevarējām ieiet iekšā.”

Pēc tam devāmies uz Aglonu, lai aplūkotu Latvijas lielāko dievnamu - Aglonas Vissvētākās Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas baziliku. To apskatījām gan no iekšpuses, gan ārpusē, kā arī daudzi nogaršoja bazilikas tuvumā esošā svētavota ūdeni. Adriānai Kampei (12.b) šī vieta paliks atmiņā: „Bazilika bija ļoti skaista un grezna. Es pati tur biju pirmo reizi. Nezināju ko sagaidīt, toties bazilika mani nepievīla.”

Tad iegriezāmies Kristus Karaļa kalnā, lai iepazītu koka skulptūras, ko veidojis Ēriks Delpers, iespaidojoties no



Bībeles tēmām. Enija Saviele (12.a) pastāstīja par saviem iespaidiem: „Kristus karaļa kalns ir kaut kas, ko ikvienam ir vērts apskatīt. Tā vieta ir praktiski izkārtota, ikviens, kurš vēlas, var ērti izstaigāt, apskatīt un izpētīt visas veidotās skulptūras. Uzsvars tomēr ir uz reliģiskajām ainām, bet ikviens to var izbaudīt, neatkarīgi no savas ticības.”

Kā pēdējais pieturas punkts bija atrakciju parks „Starp debesīm un zemi”, kur mūs ļoti viesmīlīgi sagaidīja. Tur mēs kopīgi baudījām pikniku. Puiši bija sarūpējuši visdažādākos cīsiņus un sardeles, ko uzgrillēt un apēst, lai atgūtu spēkus un turpinātu enerģiski pavadīt pēcpusdienu. Drosmīgākie izvēlējās doties šķēršļu trasē un spēlēt saspringto Airsoft spēli.

Atpūtas baudītāji izmēģināja sajūtu taku un mierpilno lauku teritoriju. Mātiņš Elksnītis (12.c) priecājas par šo pieturas punktu: „Manuprāt, atrakciju parks bija ekskursijas labākā daļa. Varējām gan atpūsties, gan aktīvi pavadīt laiku kopā ar klasi kādā no parka piedāvātajām aktivitātēm. Tur ir patiesi kolosāla atmosfēra.”

Priecājamies par neaizmirstamām atmiņām un stiprākām draudzības saitēm klasē.

Foto no 12.b,c klases arhīva
Līna Bērziņa (12.b)



Ģimnāzijā ciemiņi no Ungārijas



Līdzfinansē
Eiropas Savienība

No 29. septembra līdz 5. oktobrim Erasmus+ aktivitātēs Madonas Valsts

ģimnāzijā ciemojās viesi no Ungārijas. Šī gada pavasarī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni viesojās Ungārijā, tāpēc tagad bija mūsu kārta uzņemt 11 skolēnus no Kōzgazdasāgi Politehnikum Alternatīv Gimnāzium. Sadarbības tēma ir „Labbūtība atbalstošā vidē”, tāpēc caur dažādām darbnīcām runājām par to, kā uzlabot skolas vidi, lai tajā justos labi.

Nedēļas garumā bija dažādas aktivitātes: vizīte Madonas novada pašvaldībā, pārgājiens uz Haralda Medņa Dziesmusvētku skolu, kurā cepām savu maizi, ekskursijas Cesvaines un Stāmerienas pilīs, brauciens uz Rīgu, gleznošanas darbnīca Madonas mākslas skolā u.c. Protams, ģimnāzisti, kas uzņēma savas ģimenēs ungāru jauniešus, arī vakaros sagādāja kopīgas izklaides, piemēram, boulingu, pas-taigas un Madonas karamelu meistarklasi.

Ģimenes dienā katram bija jāparūpējas par savu viesi, bet, apvienojoties grupiņās, ungāri varēja iepazīt arī Siguldu, Cēsi, Baltijas jūru u.c. Jāatzīst, ka laikapstākļi ungāriem bija lielākais pārsteigums - mazliet par vēsu, kas traucēja pilnvērtīgi izbaudīt Latvijā piedāvāto.

Savu vērtējumu par aizvadīto nedēļu puda Erasmus+ aktivitāšu dalībnieki:

Dārta Macijevska (9.b): „Šī bija mana pirmā Erasmus+ pieredze, kurā piedalījos, un esmu ļoti pateicīga par šo iespēju. Bija interesanti iejusties apgrieztās lomās - latvieši uzņēma ungārus. Tas nebija viegli, jo visu laiku ir jā rūpējas par šī cilvēka labsajūtu.

Man patika šīs nedēļas programma, domāju, ka tā ļoti atspoguļoja projekta tēmu, latviešu kultūru un tradīcijas. Visvairāk man patika parādīt latviešu kultūru, vietas, stāstīt par tām un redzēt, kā ungāru skatienos tas raisa interesi vai izbrīnu.

Šīs nedēļas laikā iemācījies daudz ne tikai par atbraukušajiem viesiem, bet arī daudz ko jaunu par sevi un savām spējām, kā arī Latviju. Mēs bijām tādās vietās, kurās nebiju bijusi arī es, piemēram, Stāmerienas pilī, Alberta ielā Rīgā. Vietās, kur jau esmu bijusi, uzzināju daudz ko jaunu un interesantu.



Manuprāt, Erasmus+ projekti vienmēr ir vērtīgi, lai kādas būtu to tēmas. Šajā projektā ieguvu, ja ne draugus, tad vismaz paziņas uz mūžu.”

Loreta Honda Lazdiņa (10.a): „Projekts, ko neaizmirsīšu. Tā kā šī ir mana pirmā pieredze ar Erasmus, tas paliks atmiņā vēl spilgtāk. Piedalīšanās Erasmus aktivitātēs lika man saprast, ka uzņemties atbildību un novērtēt mazākās lietas ir ļoti svarīgi.

Pateicoties šai iespējai, mans paziņu loks ir paplašinājies no Ungārijas līdz Madonas Valsts ģimnāzijas jauniešiem. Pievienotā vērtība—tuvāka iepazīšanās arī ar saviem skolas biedriem.

Nedēļa kopā ar ungāru jauniešiem paskrēja vēja spārnim, parādot latviešu jauniešu ikdienu kā jaudīgu piedzīvojumu. Prieks, ka mācoties ģimnāzijā, ir iespēja piedalīties šādās aktivitātēs.”

Dora no Ungārijas: „Es biju sajūsmā, nogaršojot vietējās „Beķerejas” smalkmaizītes. Noslēdzošajā dienā Rīgā pusdienas „Lido” bija neticami garšīgas. Visa nedēļa bija ārkārtīgi patīkama, un es uzzināju daudz gan par kultūru, gan izglītības sistēmu Latvijā. Viesģimene, pie kuras paliku, bija ļoti laipna, un man bija patīams prieks pavadīt nedēļu kopā ar viņiem. Es ļoti priecājos, ka varēju būt daļa no šīs Erasmus pieredzes!”

Foto autore Madara Paula Eglīte
Madara Paula Eglīte (11.c)
Paula Madžule (11.c)

Pēc iedvesmas uz Vidzemes Augstskolu

19.septembrī 6 ģimnāzistes kopā ar bibliotekāri Gītu Valdbegu devās uz pasākumu „World cafe”, kurš norisinājās Vidzemes Augstskolā, Valmierā. Pagājušajā gadā tika uzsākta sadarbība ar Vidzemes Augstskolu, un jaunieši jau iepriekš novērtēja un izbaudīja mācību braucienu uz multimediju laboratorijām. Šogad piedāvātā iespēja arī bija zināšanām un pozitīvas enerģijas bagāta.

Pasākuma pirmajā daļā bija iespēja iepazīt pārstāvjus no citām valstīm – Ukrainas, Polijas, Albānijas, Čehijas, Indijas u.c. Studenti iesaistījās interesantās sarunās un uzdeva sev interesējošus jautājumus, tā noskaidrojot vairāk par viņu kultūru, studiju iespējām un sabiedrību. Galvenais mērķis—

iepazīt augstākās izglītības iespējas citās valstīs. Pārstāvji piedāvāja bukletus un mazas dāvanīņas piemiņai, kā arī varēja nogaršot atvestos našķus, kas deva gan enerģiju, gan prieku.

Noslēdzošajā daļā ar speciālistiem un citiem skolēniem diskutējām par dažādām tēmām, kas ietver tehnoloģijas



jauki atrast kopīgas veidā sadraudzēties. Paldies ģimnāzijai par iespēju apmeklēt šo pasākumu!

– tehnoloģijas un tūrisms, tehnoloģijas un bizness, tehnoloģijas un radošās industrijas un deep-tech. Lai gan sarunas norisinājās angļu valodā, skolēniem nebija grūtības saprast teikto vai izteikt savus viedokļus. Diskusiju laikā varēja novērot, kā dalībnieki „atdzīvojas”, un telpa nemitīgi bija piepildīta ar jautājumiem un smieklēm.

Vidzemes Augstskolas rīkotais pasākums bija izdevies. Tā bija lieliska iespēja ne tikai gūt jaunas atziņas un idejas zinātniski pētnieciskajam darbam, bet arī iespēja pilnveidot komunikācijas un klausīšanās prasmes. Esot vidē starp savējiem un citu valstu pārstāvjiem, bija intereses, kā arī dalītības pieredzē, tādā veidā sadraudzēties. Paldies ģimnāzijai par iespēju apmeklēt šo pasākumu!

Foto no dalībnieču personīgā arhīva
Paula Ozola (11.a)



Līdzfinansē
Eiropas Savienība



Jaunatnes starptautisko
programmu aģentūra

Digitālo prasmju stunda

Madonas Valsts ģimnāzijā šajā mācību gadā aktīvi norit Erasmus+ līdzdalības projekta „Eiropas digitālie jaunieši” aktivitātes. Projekts tika izstrādāts pagājušajā mācību gadā.

Projekta mērķis ir veicināt jauniešu digitālo prasmju attīstību un informēt par to, kā šīs prasmes var tikt izmantotas plašākā Eiropas kontekstā. Erasmus+ līdzdalības projektos lielā mērā tiek izmantotas neformālās izglītības metodes, kas palīdz skolēniem mācīties darot un praktiski attīstīt savas prasmes.

Pirmais nozīmīgais projekta pasākums – darbnīca „Digitālo prasmju stunda” – norisinājās 17.oktobrī. Tajā piedalījās divi pārstāvji no katras klases, un šī nodarbība bija vērsta uz praktisko iemaņu iegūšanu. Nodarbības laikā skolēni analizēja dažas no pagājušā gada izveidotajām „Īsfilmu festivāla” īsfilām un guva vērtīgas atziņas par to, ko un kā uzlabot, veidojot savas īsfilmas šajā gadā.

Lektors Jānis Ozols, kurš vadīja nodarbību, parādīja dažas savas īsfilmas, demonstrējot digitālo tehnoloģiju iespējas. Viņš dalījās arī ar praktiskiem padomiem, kā filmēt un fotografēt kvalitatīvāk, kas būs īpaši noderīgi, gatavojoties skolas pasākumam „Klipu cīņas”, kas notiks jau 7.novembrī. Tā būs iespēja katram dalībniekam izmantot jauniegūtās digitālās prasmes, lai radītu profesionāli kvalitatīvākas īsfilmas.

Nodarbības dalībnieki augstu novērtēja iespēju piedalīties šajā projektā un atzina, ka iegūtās zināšanas būs ļoti noderīgas arī nākotnē.



Kristiāna Kartušina (11.a) dalījās: „Šī nodarbība bija interesanta. Man patika, kā pasniedzējs vienkārši un brīvi runāja par to, ko viņš dara un radīja lielāku priekšstatu par filmēšanu un montēšanu. Protams, lielākā daļa no tā bija zināma, taču zināšanu nekad nevar būt par daudz, it īpaši mūsdienu svarīgās un noderīgās lietās. Domāju, ka šādas nodarbības ir piemērotas arī cilvēkiem, kuriem ne pārāk interesē filmēšana, jo telefona kameru mēs lietojam visi.”

Projektā plānoti vēl dažādi un daudzveidīgi pasākumi, kuros skolēni turpinās pilnveidot savas digitālās prasmes un paplašināt redzesloku par iespējām Eiropas jaunatnes programmās.

Foto no facebook.com
Lauma Riekstiņa (11.a)

Mūsu absolventes

Kā jau katru gadu, Madonas Valsts ģimnāzijai ne tikai pievienojas jauni skolēni, bet daļa arī skolu absolvē. Šis, manuprāt, ir ļoti nozīmīgs notikums katrā cilvēka dzīvē, jo tas paver jaunu nodaļu mūsu nākotnes ceļā. Šajā nodaļā cilvēkam jāiemācās dzīvot patstāvīgi un jāpieņem lieli lēmumi. „Maģiskā” devās noskaidrot, kā iet mūsu skolas pagājušā gada absolventēm un kādā veidā Madonas Valsts ģimnāzija ir ietekmējusi viņu dzīvi šobrīd.



Viena no 2024.gada absolventēm ir **Samanta Terēze Rumpīte**. Viņa šobrīd mācās Vidzemes Augstskolā Komunikācijas un sabiedrisko attiecību programmā. Kā viņu ir skārušas pārmaiņas? Samanta Terēze atzīst: „Neslēpšu, ka pārmaiņas bija un ir ļoti grūtas. Joprojām cenšos pierast un saprast, kas vispār notiek. Mācības ir interesantas un daudz citādākas nekā skolā. Pašam jāmenedžē savs laiks, jāmeklē, kur pilnveidot savas intereses. Es teiktu, ka ir citādāk. Nav ne sliktāk, ne labāk, bet ir citādāk, un pie tā jāpierod, jo dzīve jau neapstājas pēc vidusskolas beigšanas.”

Visticamāk, ka ģimnāzijā pavadītais laiks atstājis pēdas absolventu atmiņās. Samanta Terēze atklāj: „Ļoti, ļoti pietrūkst skolotāju, ar kurām varēja parunāt par pilnīgi jebko, kā arī piektdienas skolas radio, kad varēja dejot pa koridoriem, un siltās skolas pusdienas. Ja nopietni, tad Madonas Valsts ģimnāzija man iedeva pamatus, uz kuriem tagad ceļu savu daudzstāvu māju. Arī pašpārlicinātību, komunikācijas spējas un cilvēcību esmu paņēmusi līdzi no

skolas laikiem, jo tagad nebaidos veidot jaunas attiecības ar pasniedzējiem, kursabiedriem un vietējā veikala pārdevēju. Ģimnāzija manā sirsniņā ir īpaša vieta, jo tikai no paša ir atkarīgs, kā tu atcerēsies savus skolas gadus.”



Otrā absolvente, kuras pieredzi izziņājam, ir 2023./2024.mācību gada skolēnu padomes vadītāja **Ilze Bārbale**. Viņa šobrīd mācās uzņēmējdarbības vadību Biznesa augstskolā „Turība”. Viņai pārmaiņas neliekas tik straujas kā Samantai, šādas ir viņas domas: „Pagaidām neliekas dzīve grūtāka kā ģimnāzijā, lai gan pietrūkst skolotāji un draugi, es domāju, ka nevajag baidīties no jauniem dzīves posmiem, bet gan tos izbaudīt uz visiem simts. „Turībā” es studēju kopā ar savu bijušo klasesbiedrēni

Sofiju Dmitrijevu. Ir vēl citi studenti no Madonas, ar kuriem kopā pavadām laiku, un tas dod tādu drošības un māju sajūtu.” Sarunā noskaidrojām, vai aktīvs darbs skolēnu padomē Ilzei noderējis. Kā viņa pastāstīja: „Dalība Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu padomē iemācīja daudz ko dzīvei noderīgu. Tagad augstskolā es arī varu aktīvi iesaistīties studējošo pašpārvaldē, un iepriekšējās zināšanas un pieredze man palīdz. Prasmes, ko esmu ieguvusi skolēnu padomē, palīdz ne tikai augstskolā, bet arī dzīvē.”

Laikam jau katram absolventam ģimnāzijā pavadītais laiks ir īpašs un mīļš, ko glabāt atmiņās.

Foto no Samantas un Ilzes personīgā arhīvā
Elza Džuljeta Berga (9.b)



Jauni klasesbiedri kolektīvā

Jaunais mācību gads klāt, un mūsu, 8.a klase, ir kļuvusi lielāka un daudzveidīgāka. Šogad klasei pievienojušies 5 jauni skolēni. Viņi nāk no dažādām vietām un ir gatavi būt daļa no mūsu klases, skolas, iepazīt mūsu tradīcijas un piedalīties skolas aktivitātēs.

Bet kā jūtas jaunie klasesbiedri mūsu klasē un skolā?

Paula Simona Spaile atzina: „Uzsākot mācības jaunā skolā, es jutos labi. Šī skola atšķiras ar to, cik visi ir jauki. Bija viegli iejusties jaunajā vidē un atrast draugus. Visvairāk patīk sociālās zinības. Manuprāt, mācības ir daudz nopietnākas nekā iepriekšējā skolā.” **Elīna Orlova** pastāstīja: „Kad ienācu pirmajā dienā šajā skolā, es nebiju ne pie kā pieradusi, un man te viss bija svešs. Ar klasesbiedriem centos runāt, lai būtu draugi. Šobrīd es jutos lieliski, tāpēc ka man ir ļoti jauki un draudzīgi klasesbiedri. Ģimnāzijas telpas ir ļoti plašas. Skolotāji paskaidro, ja ir nepieciešams. Manuprāt, šajā skolā labākā lieta ir skapīši. Iepriekšējā skolā skapīšu nebija. Vislabāk man patīk sports, jo tur spēlējam futbolu un vingrojam.”

Jaunu klasesbiedru ienākšana klases kolektīvā bija satraucoša arī pārējiem klasē. **Ance Rozīte** dalījās: „Mans pirmais iespaids nebija tas labākais, jo bija iekšējās bailes, ka jaunie klasesbiedri izjauks mūsu draudzīgo, mazo klasi. Manuprāt, jaunie skolēni klasē jūtas labi, viņi diezgan ātri pielāgojas. Viņi varētu būt drusku draudzīgāki ar pārējiem, ne jau tikai savā starpā.” **Alise Rimša**: „Man, ieraugot jaunus klasesbiedrus, sajūtas bija labas, jo esam ļoti saliedēta klase un visi uz klausām viens otru. Jaunie klasesbiedri ir ļoti jauki, draudzīgi, kā arī gudri. Manuprāt, visi jaunie klasesbiedri jūtas labi, jo katrs atradis sev draugus un nav nekādu problēmu sastrādāties klases darbos. Es, protams, varētu vairāk komunicēt ar jauniešiem klasesbiedriem, kā arī mēģināt uzzināt par viņu interesēm.”

Kopā mācāties sadarboties, uz klausīt un pieņemt, lai veidotos par stipru klases kolektīvu.

Sibilla Jankauska (8.a)

Iepazīsimies - 7.a klase

No kurienes nākam? Pārsvārā esam madonieši, tomēr skolas ikdienā un svētkos sapulcējamies no Praulienas, Sarkaņiem, Bikšēres, Liezēres, Ļaudonas, Kalsnavas, Jaunkalsnavas.

Kas mēs esam? Labi un uzticami draugi, pozitīvi, atbalstoši, izpalīdzīgi, enerģiski pusaudži, laipni, godīgi, ziņoši un zinātkāri skolēni, brīvā laika meklētāji, kuri atvērti draudzībai ar abiem cilvēkiem.

Kad svinam savus svētkus? Dzimšanas dienas atzīmēsim visu gadu - rudenī (8), ziemā (7), pavasarī(10), vasarā (3).

Kas mūs interesē? Sports (vieglatlētika, skriešana, basketbols, futbols, motosports, jāšana, makšķerēšana, ceļošana), māksla (mūzika, dejas, zīmēšana, keramika, kokapstrāde, grāmatas un filmas), daba (kosmos, okeāni), spēles, veselība, nauda, gulēšana, ēdiens un jautrība, smieklis, humors.



Par ko mēs zinām vairāk? Par sportu, filmām, mūzikas stiliem, matemātikas formulām un fiziku, tehnoloģijām, vēsturi, zīrnēkliem, astronomiju, kā arī par sevi un draudzēšanos ar citiem.

Ko sevī vērtējam visaugstāk? Mērķtiecību un centību, atklātību un godīgumu, intuīciju un neatkārtotību, ātrumu, skaļumu un mieru, iecietību un humoru, prasmi aizstāvēt un aizstāvēties.

Ko sagaidām no citiem? Uzticēšanos, izpalīdzību un atbalstu, prieku, jautrību, piedzīvojumus un pārsteigumus, pozitīvu sadarbību, dzīves gudrību un zināšanas, sasniegumus, atklātību.

Foto autors Dāvis Veckalniņš

Veronika Gipsle (7.a)

Rasa Irbe (7.a)

Elīza Putniņa (7.a)

Zinātkārie 7.b

7.b klasē mācās talantīgi skolēni, kuri prot lieliski zīmēt, spēlēt dažādus mūzikas instrumentus, sacerēt dzeju, izcili dziedāt, sportot, prasmīgi improvizēt un darīt daudz ko citu. 7.b klasē visvairāk ir skolēnu, kuri pirms tam mācījās Madonas pilsētas vidusskolā. 7.b ir zinātkāri un burvīgi. 7.b klasei ir lieliska skolotāja Līva Kraukle, kura spēj klasi motivēt un rosināt būt sportiskiem.

Šogad 7.b ģimnāzijā ir visjaunākie, tomēr divpadsmitie visgudrākie. 7.b arī piedalījās *fukšos*, ko divpadsmitie rīkoja. Šobrīd 7.b gatavojas īsfilmu konkursam, kur pēc izlozētās tēmas ir jāuzfilmē īsfilma, šī tēma ir komēdija, dialogs.

Klase 15.oktobrī devās pirmajā kopīgajā ekskursijā uz Rīgu, kur apmeklēja Cosmos ilūziju muzeju, izlaušanās istabu un *Jump Space*. Ekskursijā visiem vislabāk patika *Jump Space*. Kopā vēl sagaidām daudz piedzīvojumu.

Foto no 7.b klases arhīva
Sofija Bakmane (7.b)
Sonora Viņaude (7.b)





Neatkārtojamie 10.a

Jau no 1.septembra jaunā klases kolektīvā mācību gaitas uzsāka 10.a klase. 14 harizmātiskas meitenes un 3 asprātīgi zēni, kopā veidojot talantīgu, neatlaidīgu un daudzpusīgu klasi. 10.a klase jau ir spējusi pierādīt savu vienotību, saliedētības prasmes un kopību *fukšu* iesvētībās. Klase ir arī devusies savā pirmajā klases ekskursijā un spējusi tikt galā ar dažādajām ikdienas situācijām.

Par 10.a klasi klases vecākais Niks Stepanovs saka: „Klase dažādos aspektos atšķiras no iepriekšējas klases, un, protams, ka visam ir vajadzīgs laiks, tomēr, ja man jau būtu jānoraksturo trīs vārdos, kādi mēs esam, tad tie būtu: patstāvīgi, radoši un gatavi iesaistīties.”



Jautājām, kā klases kolektīvā jūtas viena no ģimnāzijas jaunajām skolniecēm Sindija Rūnika, saņemam atbildi: „Tagadējo klasi salīdzinot ar manu iepriekšējo skolas klasi, varu teikt, ka mani tagadējie klasesbiedri vairāk iesaistās un ir pretimnākoši, bet trīs vārdos es mūs raksturotu kā enerģiskus, attapīgus un draudzīgus.”

10.a klase lēnām sāk iejusties skolas dzīvē, tomēr tā jau ir gatava parādīt savus košos talantus, veidot neizmirstamus priekšnesumus un izmantot iespēju pierādīt sevi jebkurā ģimnāzijas jomā

Foto autors Dāvis Veckalniņš
Roberta Kellija (10.a)

Nopietnie 10.b

10.b klase šogad ir jauns kolektīvs, daudzi ir atnākuši no dažādām Madonas novada skolām. Ir sastopami cilvēki no Lubānas, Degumniekiem, Barkavas, Lauteres un, protams, no pašas Madonas arī.

Var noteikti pieminēt, ka mēs esam viena no vislielākajām klasēm visā skolā - esam 28 skolēni. Kopā mūsu klasē var sastapt daudz gudru un radošu klasesbiedru. Katram ir savs talants vai radošais hobijs, vienam sports, citam māksla. Klasē var sastapt daudz mūziķu.

Pirmajās dienās bijām samulsuši, jo īsti viens otru nezinājām, bet tagad, mazliet vairāk kā pēc mēneša, visi jau esam iejutušies jaunajā kolektīvā.

Foto no 10.b klases arhīva
Elza Marta Žvagina (10.b)



10.c - Cēzara impērijas valdnieki

10.c klasē mācās 28 skolēni - 22 meitenes un 6 puīši. Katrs no mums ir unikāls, taču mēs kopā veidojam saliedētu komandu, kas spēj pārvarēt visu. Mūsu klasē ir daudz talantu sportā, mūzikā, mākslā, dejošanā un citur. Tieši mūsu dažādība mums palīdz sadarboties.

Kopš 2.septembra mūsu klasē ir veidojušās jaunas draudzības, kas saved klasi kopā. Lai arī mēs esam sanākuši kopā no dažādām skolām, mēs viens otram liekam justies pieņemtiem. Mūsu klase būs vienmēr skaļa, jautra un saliedēta.



10.c kā Cēzari, gribam mācīties un iegūt jaunas zināšanas. Mēs saprotam, ko nozīmē kļūt par Madonas Valsts ģimnāzistu un kādas grūtības tas var mums radīt. Mēs esam gatavi aizsargāt savu godu un savas klases prioritātes - ēdienu un miegu. 10.c klase ieies skolas vēsturē ar jaunu Cēzaru impēriju, ko vada mūsu nepārspējamā skolotāja Aija Sīle.

Foto autors Dāvis Veckalniņš
Elza Jermacāne (10.c)
Laura Pavlovska (10.c)



Nostalģija un šiks Fukšu nedēļā

No 23. līdz 27. septembrim bija Fukšu nedēļa „Nostalģija un šiks”, kad 7. un 10.klašu skolēnus iesvētīja par likumīgiem ģimnāzistiem. Katrai dienai bija cita tēma, kura bija jāievēro apģērbā, kā arī katrā dienā tika uzdots uzdevums, kurš bija obligāti jāizpilda. 26.septembra pēcpusdienā norisinājās iesvētības. Pēc iesvētībām bija Fukšu nedēļas noslēguma pasākums, kur 7. un 10.klases skolēni rādīja sagatavotos priekšnesumus un deva zvērestu. Galvenais bija klausīt divpadsmitos, domāt radoši un būt drosmīgiem.

Sofija Spridzēna (7.a): „Man ļoti patika fukši, un šo nedēļu es ļoti gaidīju. Šī gada tēmas man likās ļoti interesantas un oriģinālas. Man patika Gatsby un Met Gala dienas tēmas. Iesvētības es noteikti nekad neaizmirsīšu. Gatavojoties fukšu noslēguma pasākumam, mēs noteikti kā klase saliedējāmies. Pasākums bija ļoti foršs, un bija interesanti paskatīties citu klašu priekšnesumus.”

Endija Andželina Krupko (7.a): „Man fukši likās ļoti interesanti. Manuprāt, interesantākās tēmas bija briesmoņi zem gultas un Met Gala. Šī bija laba iespēja izmantot savu kreativitāti. Iesvētības bija ļoti interesantas un izaicinošas.”

Niks Stepanovs (10.a): „Fukši bija ļoti interesanti, jo man tie bija pirmie, 7. klasē fukši izkrita Covida dēļ. Fukšu tēmas arī bija daudzveidīgas, varēja brīvi izpausties, kā vien katrs vēlas. Tā arī bija lieliska iespēja saliedēties ar jauno



Mēs daudz komunicējām savā starpā un ieguldījām lielu darbu, lai viss izdotos. Man patika, ka lielākā daļa septīto un desmito centās un ģērbās atbilstoši tēmām. Man spilgti atmiņā ir Gatsby diena, kad varēja redzēt, ka visi visvairāk centās. Fukši ieguldīja lielu darbu arī savos priekšnesumos.”

Keita Pērkone (12.c): „Fukšu nedēļa mums ļoti labi izdevās. Bija grūti, un bija jādara viss ļoti ātri, jo mums bija tikai nedēļa laika. Tēmas mēs izdomājām interesantas. Iesvētības izdevās perfekti, protams, dažiem bija pretenzijas. Noslēguma pasākums varēja izdoties labāks, jo bija daži mīnusiņi, pie kuriem bija jāpiestrādā. Bija ļoti piepildīta nedēļa ar visdažādākajiem notikumiem.”

Foto no 7.a klases arhīva
Estere Spridzēna (12.c)

Arī filmai ir spēks

26.septembrī 11.-12.klases skatījās dokumentālo filmu „VALIANTS! Brauciens uz brīvu Latviju”. Ar ģimnāzistiem tikās arī pats filmas galvenais varonis Juris Bļodnieks.

No sākuma Juris pastāstīja, kas viņš ir un kāpēc vispār tika veidota filma. Filmā stāstīts, kā Juris jaunībā, 20.gadsimta 80.gados, kopā ar domu biedriem brauca ar automašīnu Chrysler Valiant pa ASV un Kanādu, lai cilvēki uzzinātu, ka Latvijā cīnās par neatkarību un ka vispār eksistē Latvija. Galvenais viņu uzdevums un mērķis bija piesaistīt uzmanību, lai par viņu darbībām raksta presē.

Pēc filmas noskatīšanās „Maģiskā” noskaidroja, vai ģimnāzistiem patika filma, kādas atziņas ieguva un kas raisīja jautājumus.

Ričards Āboliņš (11.b): „Man patika šī filma, jo tās notikumi būtiski ietekmēja Latvijas neatkarības izveidošanu.

Ja tautai ir mērķis, ar labu ideju un tās veiksmīgu pārsniegšanu, to var sasniegt. Es gribētu uzzināt, ko izdarīja vīrs, kurš aizbrauca ar Reiganu uz Krievijas pārrunām. Es ieteiktu šo filmu noskatīties, jo tā ir daļa no valsts neatkarības vēstures.”

Niks Erharts (11.c): „Man patika šī filma, jo tā deva man jaunu redzējumu par Latvijas vēsturi un kā cilvēki cīnījās par tās brīvību. Es ieguvu tādu atziņu, ka, neskatoties ne uz ko, ir jāticējas uz to, ko esi iecerējis, lai arī cik tas būtu grūti, galvenais, nepadoties. Mazliet jocīgi likās tas, kāpēc bija jāupurē savas rokas kaut kādai izrādei, bet no otras puses - tas bija to vērts. Viss bija ļoti informatīvi. Es šo filmu ieteiktu noskatīties tikai tiem, kas ir ieinteresēti izzināt Latvijas smago ceļu uz brīvību.”

Līva Palieka (12.a): „Man ļoti patika šī filma, tāpēc ka tā bija ļoti mūsdienīga, manuprāt, tas ir labs un viegls veids kā informēt jauniešus par svarīgām un nopietnām tēmām. Man atziņa ir tāda, ka latvieši var iestāties par Latviju jebkurā

pasaules malā. Kur šie jaunieši atrada tādu drosmi, jo man šķiet, ka ne visi tā spētu?! Tas ir ļoti iedvesmojoši. Ieteiktu noskatīties visām vecuma grupām, jo arī vecāka gadagājuma ļaudis var atcerēties, kā ir bijis tajā laikā ārpus Latvijas.”

Adriāns Zdanovskis (12.b): „Filma patika, jo bija ļoti dziļa. Tā veidoja stāstu par to, kā latvieši, kas neatradās visu laiku Latvijā, palīdzēja atbrīvot valsti un darīt par to zināmu citiem, protestējot ASV un izplatot Latvijas vārdu, lai cilvēki uzzina, kas tā ir un varētu atbalstīt to. Radās jautājums - kur viņi ņēma finansējumu ceļojumiem un protestu veidošanai? Atbilde - vecāki pārsvarā palīdzēja vai arī paši nopelnīja piestrādājot. Iesaku noskatīties šo filmu, jo tā ir pamācoša un izglītojoša.”

Mārcis Šķēls (12.b): „Filma bija ļoti interesanta un parādīja trimdā dzīvojošo latviešu aktivitātes. Uzzināju, cik liela loma bija trimdas latviešiem, nepārtraukti atgādinot citām valstīm par Latvijas okupāciju, piemēram, iecementējot sevi pie PSRS vēstniecības ASV. Filma radīja jautājumus par to, kāda bija ikdienas dzīve trimdas latviešiem. Filma arī pastāstīja, kā viņi, piemēram, svētdienās gāja latviešu skolā. Iesaku noskatīties, jo filma ir forša.”

Kate Iesalniece (12.b): „Man patika šī filma, jo tajā bija vairāk vēstures notikumu tieši par cilvēkiem, kas dzīvoja ASV. Mana atziņa ir tāda, ka idejas par Latvijas neatkarību nenotika tikai Latvijā, tas notika visā pasaulē, kur dzīvoja latvieši. Mani ļoti pārsteidza tas, ka par Latviju kaut ko arī zināja starptautiskajā presē. Manuprāt, šī filma ir labs mācību materiāls tieši vidusskolas posmam. Kā arī es priecājos, ka šī filma nebija ļoti cenzēta un ka tur diezgan brīvi par visu stāstīja.”

Lielākai daļai skolēnu filma lika aizdomāties par pagātnes dzīvi un to, cik tomēr bija drosmīgi jaunieši.

Viviāna Ribakova-Roledere (11.a)



Astotie mācās Rīgā

8.oktobrī pie skolas astotās klases gaidīja ekskursijas autobuss, lai dotos mācību ekskursijā uz Rīgu.

Pirmo mēs apciemojām Rīgas Kinostudiju, kur mūs sagaidīja divi brīnišķīgi gidi. Viņu pavadībā mēs izstaigājam kinostudijas telpas. Mēs uzzinājām, kā tiek veidoti kino skati, lai apmānītu skatītājus un arī pašus aktierus, lai viņi iejustos labāk savā tēlā. Apģērbu glabātuvē mēs varējām uzmērīt dažāda veida cepures. Aizrāujoši bija apskatīt, kā tiek glabāti filmās izmantojami tērpi. Interesanti bija klausīties, kā šie tērpi tiek veidoti, lai tie izskatītos nolietoti un veci. Noslēgumā gidi uzdeva jautājumus, lai noskaidrotu, kura klase uzmanīgāk klausījās.

Turpinājām ceļu uz Rīgas Motormuzeju, tajā mēs apskatījām senos spēkratus, arī tos, kas ir ražoti Latvijā. Bija iespēja apskatīt ne tikai transportlīdzekļus, bet arī dažādas seno laiku ierīces, piemēram, plašu atkaņotājus, automašīnu reģistrācijas numura zīmes, kas gadu desmitos mainījušās. Unikāla iespēja bija apmeklēt arī ceļojošo Leonardo da Vinči izstādi. Tajā varēja apskatīt viņa mākslas darbus un pamēģināt viņa daudzus izgudrojumus.

Pēdējā pietura bija lāzertaga spēle. Mūs sadalīja 4

komandās. Spēles laikā bija iespēja uzlabot sadarbības prasmes, kā arī domāšanas un reaģēšanas spējas. Pēc spēles sapratām, ka galvenais ir pavadīt labi laiku.

Anna Reitere (8.b) pēc ekskursijas atklāja: „Manuprāt, šī bija labākā ekskursija, kas mūsu klasei bijusi. Bija ieguvums gan kultūras, gan zināšanu, gan fizisko aktivitāšu ziņā. Man ļoti patika visi pieturas punkti, un noteikti brauktu tādā ekskursijā atkal.” **Rūta Rosmane (8.b)** pastāstīja: „Man ļoti patika Rīgas Kinostudijā, tur bija interesanti apskatīt dažādus tērpus no filmām, zāles, kur filmē visu. Lāzertags arī bija ļoti foršs, bija jauki sadarboties ar klasesbiedriem.” Bet **Alise Berke** norādīja: „Man visvairāk patika Rīgas Motormuzejs, jo vairāk ieinteresēja mašīnas un bija interesantas lietas, ko apskatīt no dažādiem laika posmiem. Kinostudijā man patika apskatīties dažādu aktieru apģērbus un paviljonus, negaidīju, ka tie būtu tik lieli. Arī ceļš autobusā bija jauks, jo bija interesantas sarunas ar klasesbiedriem.”

Šī ekskursija bija gan pamācoša, gan aktīva. Mēs varējām izlikt visu savu enerģiju un domas. Noteikti šo dienu atcerēsimies ilgi.

Līva Rēķe (8.b)

Gan izglītojoši, gan aktīvi pavadīta diena

9.b un 9.c klase 2.oktobrī devās ekskursijā pa Vecpiebalgu un Siguldu. Ekskursija bija aizraujoša un daudzveidīga, sniedzot iespēju gan izklaidēties, gan iegūt jaunas zināšanas.

Dienas sākumā tika apmeklēta „Kino ferma”, kurā iepazināmies ar kino vēsturi un filmēšanas aizkulisēm. Bija iespēja aplūkot un rokās paturēt senos kinoaparātus. Tālāk ekskursija turpinājās Kārļa Skalbes memoriālajā muzejā „Saulrieti”. Tika rādīta prezentācija par K.Skalbes dzīvi un daiļradi. Vēlāk bija iespēja apskatīt māju un autentiskos priekšmetus, kas saistīti ar Skalbes ikdienu.

Ekskursijas noslēgumā devāmies uz Siguldas pusi „Escape Town”, kur mums bija jāiejušas kareivju lomā 1942.gada Šveicē. Bija visdažādākie izaicinājumi un pārbaudījumi, tādejādi veicinot ne tikai komandas darbu, bet arī vēstu-



risko zināšanu apguvi un loģisko domāšanu, kā arī attīstīja mūsu sadarbības un ātro lēmumu pieņemšanas prasmes.

Dagnija Nikola Dieriņa (9.c): „Manuprāt, ekskursija bija lieliska. It īpaši „Escape Town”, tur bija daudz jādāma, bet tāpat bija jautri. Pārejos apskates objektos daudz ko iemācījies, un man tie ļoti patika.” **Raiens Gaiduks (9.c):** „Ekskursija dienas sākuma daļā bija mazdrusciņ garlaicīga, jo mani neieinteresē muzeji. Tomēr „Escape Town” bija ļoti interesants, aktīvs un smieklīgs.”

Šī ekskursija apvienoja kultūras mantojuma iepazīšanu ar radošu un interaktīvu piedzīvojumu, padarot to par vērtīgu un atmiņā paliekošu pieredzi visiem dalībniekiem.

Foto no klašu arhīva

Emīlija Barinska (9.b)

Mārtiņš Bārbals (9.c)

Zelta rudens ekskursija

9.oktobrī 10.a un 10.b klase devās ekskursijā uz Siguldu un Līgatni. Ekskursijā mēs devāmies krāšņākajā un skaistākajā gadalaikā, un skaistie skati tiešām to nenoliedza. Vērts pieminēt, ka ļoti daudziem no mums šis bija pirmais lielais piedzīvojums ar savu jauno klasi un draugiem, taču citiem - lieliska iespēja atkal saliedēties un dziļāk iepazīt gan jau bijušos, gan jaunus klasesbiedrus.

Tā, zelta rudens apburti, desmitie devās uz pirmo punktu: Līgatni. Tur klasēm bija iespēja iziet aizraujošu *kvestu*, noklausīties lekciju un izveidot pašiem savas radošās rotas vai piekariņus. Pēc kārtīgas enerģijas uzņemšanas, braucām uz Siguldu, kur abas klases piedalījās dažādās aktivitātēs. 10.a klase devās izbraucienā ar riteņiem pa skaistākām Siguldas vietām, kamēr 10.b klase steigās uz labirintu un lāzertagu. Diemžēl zelta rudens mūs nelutināja, un bija lietus, taču ekskursija tik un tā bija izdevusies.

Kad skolēni tika apjautāti par ekskursiju, 10.b mīļākā dienas daļa bija lāzertaga aktivitātes, taču 10.a - ēšanas pieturpunkts „Jāņa sēta”. Daudzi arī pieminēja, ka bija kāds notikums, ko neaizmirsīs. Pamatā visi bija apmierināti un priecīgi par ekskursiju, un 10 baļļu sistēmā ekskursija tika novērtēta ar 8.2 ballēm.

Niks Stepanovs (10.a): „Siguldā izbraukājām visas skaistākās vietas, lai redzētu zelta rudeni, kamēr B klase šo laiku pavadīja lāzertagā. Bija arī citas interesantas aktivitātes. Šī ekskursija ļāva mums saliedēties kā jaunai klasei, kā arī gūt jaunus iespaidus un piedzīvojumus.”

Krista Kokare (10.a): „Mūsu klase kopā ar audzinātāju devās velo izbraucienā, kas bija interesants un skaistu apskates objektu pilns brauciens! Kopā ekskursija bija ļoti jauka!”

Alīna Aizpuriete (10.b): „Man patika visi apskates objekti un ļoti izbaudīju lāzertagu. Savā veidā lāzertags arī mūsu jauno klasi ļoti saliedēja un ļāva katram uzplaukt klases kolektīvā un iejusties „snaipera” lomā. Man arī šķiet, ka ekskursija bija ļoti labi izplānota un, noteikti, viena no labākajām klases ekskursijām pēdējo gadu laikā.”

10.b klases audzinātāja Inga Ķimeniece: „Ekskursija izdevās lieliska un piepildīta gan ar dažādu skaistu emociju plēdī, gan orientēšanas laikā un vidē. Izdevās redzēt arī kriptu rudens zelta Siguldā, kuru lietus mēģināja izjaukt, bet īsti viņam tas neizdevās. Domāju, ka esam dikti jauka un vienota klase un ka ekskursija ir izdevusies burvīga. Tālāk sekos teātris citviet.”

Alise Sidorenko (10.b)



2024

Literārā lapa

Dzejas diena kopā ar dzejnieku Žeberu



Katru gadu septembrī Latvijā tiek svinētas Dzejas dienas, tāpēc 11.a un 12.a klasei bija iespēja tikties ar dzejnieku Andri Breži, kurš literatūrā pazīstams ar pseidonīmu Žebers. Andris Breže ir mākslinieks un dzejnieks, kurš pie-

lieto absurdu savos darbos. Kā saka pats dzejnieks: „Absurdā es atradu to, kā man pietrūka sirreālismā, – to alogisko loģiku, kas man ļoti patika.”

Tikšanās laikā viņš ne tikai lasīja fragmentus no saviem jaunākajiem darbiem, bet arī iesaistīja skolēnus sarunās par dzeju. Klausītājiem bija iespēja uzdot jautājumus. Pēc

pasākuma ģimnāzisti dalījās pārdomās:

Kristiāna Kartušina (11.a): „Tā kā mani aizrauj dzeja, tikšanās ar rakstnieku bija noderīga. Ieinteresēja tas, kā viņš pats lasīja savu dzeju — klusi, mierīgi. Protams, ne visiem pārāk gāja pie sirds šāda tipa dzejoļi un tieši veids, kā tie tika lasīti, bet man patika.”

Linda Broka (12.a): „Dzejnieka ierašanās mūsu skolā bija liels pagodinājums. Viņš lasīja mums priekšā savu dzeju, un tas likās tik īpaši - mēs dzirdējām viņa rakstīto dzeju no viņa paša. Dzejnieks pats izvēlējās, kuras rindas lasīt, un tas raisīja bagātīgas emocijas. Interesanti arī bija uzzināt par viņa dzīves gaitām, kā arī detaļas no viņa dzīves notikumiem, kuras tikai viņš var mums izstāstīt.”

Kristīne Bernāne (11.a): „Bija ļoti jauki uzzināt par dzejnieku un parunāt ar viņu, bet, manuprāt, viņš pārāk lielu laiku atvēlēja dzejas lasīšanai, un viņš vairāk varēja pastāstīt par dzejoļa nozīmi un kāpēc tieši to lasīja mums.”

Kristiāna Knoha (12.a): „Unikāli bija tas, ka dzejnieks izvēlējās sev tuvus dzejoļus un tos lasīja. Varēja sajust viņa emocijas un arī oriģinalitāti.”

Foto autore Gita Valdburga

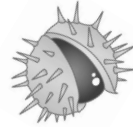
Skārleta Elizabete Šnēbaha (12.a)



Par Gaiziņu

Es stāvu augsts kā karalis vainagots
Vidzemes zemē gandrīz kā apleznots.
Manā galotnē vēji brīvi čalo,
Un daba skaista visapkārt zaigo.

Luīze Broka (8.b)



Uz Baltijas jūru

Ved mani tur, kur ūdeņi mijas,
Ved mani tur, kur upes lejas,
Ved mani tur, plašumi klājas,
Ved mani tur, kur Latvija sākas!

Paula Udrase (8.b)

Kādu dzejoļi jums teikt?

Jums dzeju teikt tēlainu,
Vai tādu vienkāršu?
Ar slēpto nozīmi,
Vai loģisko jēgu?
Ar sidrabu un zeltā tītu,
Vai parastos dubļos izvārtītu?

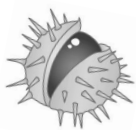
Spīd saule, zelta brunčus plīvodama,
Tik es sēžu pie galda domādama.
Kāpēc?

Dzejoļa pēc!
Lika man izdomāt dzejoļi,
Ar ziediem un lapām apbārstītu,
Un zirnekļu tīkliem tītu.
Tik diemžēl vasaras atmiņas mieru man neliek,
Kā es nebēdāju, ik dienu ne niek'.

Zaļas lapas koku galotnēs,
Un laiks tāds mazliet vēss,
Es dzeju jums rakstīšu,
Un sapņus savus stāstīšu.

Tik pasakiet man kādu,
Kādu jums dzeju nu teikt,
Ar slēpto nozīmi,
Vai loģisko jēgu?
Ar vara un metāna lietu,
Vai mālos izmērcētu?

Anonīms (11.a)



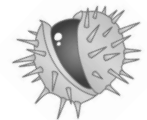
Sapņi par Daugavu

Kur ūdens virsma mirguļo,
Kad pīlītes draiski lēkā?
Kur ūdens putni staigā
Rudens dienā, maigā?

Kur lapas krīt un virpuļo,
Kamēr putni apkārt vītero?
Kad sals visu pārņem,
Tad cimdī un cepure rokā jāņem!

Saules stari laiski krīt
Aiviekstē, kur zivis mīt.
Un mani sapņi viegli plūst
Pa straumi... uz Daugavu!

Anna Reitere (8.b)



Redaktore: Viviāna Ribakova-Roledere

Redkolēģija:

Skārleta Elizabete Šnēbaha, Elīza Putniņa, Veronika Gipsle, Sofija Bakmane, Sonora Viņaude, Sibilla Jankauska, Rasa Irbe, Laura Krampe, Rūta Rosme, Anna Reitere, Līva Rēķe, Sindija Kolomegina, Keita Dzene, Elza Džuljeta Berga, Emīlija Barinska, Mārtiņš Bārbals, Eldars Manuilovs, Raiens Gaiduks, Roberta Kellija, Līna Bērziņa, Alise Sidorenko, Paula Ozola, Paula Madžule, Estere Spridzēna, Elza Jermacāne, Laura Pavlovskā, Monta Mālniece, Adriāna Kampe, Kristiāna Kartušina, Rihards Raiens Jefimovs, Elza Marta Žvagina, Madara Paula Eglīte

Konsultante: Kristīne Lukaševica